

Nazwa modułu kształcenia	Matematyczne podstawy informatyki		
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Informatyki, Wydział Matematyki i Informatyki		
Kod modułu	WMI_		
Język kształcenia	Polski		
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Symbol	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
	E1	Zna podstawy teorii obliczalności, pojęcia funkcji rekurencyjnej, zbioru rekurencyjnie przeliczalnego, problemu obliczalnego i rozstrzygalnego	K_W01++, K_W02++
	E2	Zna podstawowe modele obliczeń (funkcje rekurencyjne, maszyna Turinga, maszyna Поста, rachunek lambda, układy równań, schematy blokowe)	K_W01++
	E3	Potrafi samodzielnie zanalizować problem informatyczny pod względem obliczalności/rozstrzygalności, potrafi stosować różne metody dowodzenia: digonalizacja, redukcja oraz wykorzystywać problemy z różnych dziedzin informatyki teoretycznej (teoria grafów, maszyn Turinga, logika) do dowodzenia konkretnych twierdzeń	K_U03++, K_U09++, K_K09+
	E4	Zna podstawowe związki pomiędzy logiką matematyczną, a teorią obliczeń (hierarchia arytmetyczna, analityczna, twierdzenie Goedla)	K_W01++, K_W02+
	E5	Potrafi stosować wiedzę matematyczną do formułowania, analizowania i rozwiązywania zadań związanych z problematyką obliczalności	K_U03++, K_K09
	E6	Potrafi przedstawić poprawne rozumowanie matematyczne dotyczące nierozstrzygalności problemów	K_U03++
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy dla kierunku Matematyka komputerowa, studia II stopnia		
Rok studiów	1		

Semestr	2
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	prof. dr hab. Piotr Zgliczyński, dr Małgorzata Moczurad
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	
Sposób realizacji	wykład, ćwiczenia
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6
Bilans punktów ECTS	<p>Udział w wykładach – 30 godz. Udział w ćwiczeniach tablicowych – 30 godz. Samodzielne rozwiązywanie zadań – 60 godz. Przygotowanie do kolokwium i egzaminu oraz obecność na egzaminie – 60 godz. Łączny nakład pracy studenta: 180 godzin , co odpowiada 6 punktom ECTS</p>
Stosowane metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wykład ilustrowany prezentacją komputerową. 2. Ćwiczenia tablicowe, połączone z dyskusją przy tablicy. 3. Samodzielne rozwiązywanie zadań.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	<p>Kolokwia, egzamin Samodzielne rozwiązywanie zadań tablicowych</p>

Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	<p>Student otrzymuje ocenę końcową z przedmiotu na podstawie punktów przyznawanych za aktywność na ćwiczeniach i wykładzie (rozwiązywanie zadań tablicowych, proponowanie rozwiązań algorytmicznych, propozycje dowodów twierdzeń), punktów uzyskanych na kolokwium oraz egzaminie.</p> <p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zdobycie co najmniej połowy możliwych do uzyskania punktów oraz obecność na egzaminie (bez względu na wynik punktowy z kolokwium i aktywności).</p>
Treści modułu kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Funkcje pierwotnie rekurencyjne, kodowanie płaszczyzny, klasa funkcji rekurencyjnych. 2. Twierdzenie o eliminacji rekursji prostej, arytmetyzacja, twierdzenie o rekursji z historią 3. Twierdzenie o postaci normalnej, funkcja Ackermanna, częściowe funkcje rek., twierdzenie s-m-n. 4. Zbiory rekurencyjne i rekurencyjnie przeliczalne, metoda diagonalizacji, twierdzenie o punkcie stałym. 5. Maszyna Поста, maszyna Turinga, modyfikacje, kodowanie. 6. Rozstrzygalność i częściowa rozstrzygalność problemów. 7. Złożoność obliczeniowa algorytmów – definicja, notacja, porównania funkcji złożoności. 8. Twierdzenia o liniowym przyspieszaniu i kompresji pamięci, twierdzenie o hierarchii czasowej, funkcje konstruowalne czasowo i pamięciowo. 9. Twierdzenie o hierarchii pamięciowej, twierdzenie o luce, relacje pomiędzy klasami złożoności. 10. Redukcje i zupełność, problemy NP-zupełne, co-NP i problemy funkcyjne. 11. Obliczenia losowe, algorytmy aproksymacyjne, obliczenia równoległe. 12. Hierarchia wielomianowa.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p>Moduł ma charakter autorski, obowiązuje przede wszystkim materiał wyłożony, literatura ma charakter pomocniczy.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Z. Manna, 1974 Mathematical Theory of Computation, McGraw-Hill, New York. 2. M. Moczurad, 2002 Wybrane zagadnienia z teorii rekursji, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 3. P. Odifreddi, 1989 Classical Recursion Theory vol. I, Studies in Logic vol. 125. 4. C.H. Papadimitriou, Złożoność obliczeniowa, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 2002. 5. J.E. Hopcroft, J.D. Ullman, Wprowadzenie do teorii automatów, języków i obliczeń, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1994. 6. M. Sipser, Introduction to the Theory of Computation, PWS Publishing Company, 1997. 7. http://wazniak.mimuw.edu.pl

Metody i kryteria oceniania	Student jest oceniany na podstawie punktów uzyskiwanych z samodzielnie rozwiązywanych zadań domowych, zadań tablicowych, kolokwiów i egzaminu. Skalę ocen ustala wykładowca.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	Nie dotyczy